

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zarzucane Radzie Europejskiej zaniechanie podjęcia działania w sprawie zarzucanego premierowi Czech, A. Babišowi, konfliktu interesów dotyczy skarżącego indywidualnie z uwagi na:
- konstytucyjny obowiązek kontrolowania poprawnego przyjmowania aktów prawnych Unii Europejskiej, w tym budżetu Unii Europejskiej (wieloletnich ram finansowych 2021–2027);
 - konstytucyjny obowiązek obejmujący prawo do kontrolowania premiera Czech w związku z podejmowaniem przez niego działań w Radzie Europejskiej, w tym obowiązek odpowiedzialnego pełnienia funkcji członka specjalnej komisji senackiej powołanej do zbadania zarzucanego premierowi Czech, A. Babišowi, konfliktu interesów;
 - wybór skarżącego do czeskiego senatu w 2018 r. w rywalizacji z kandydatami partii ANO 2011 kontrolowanej przez premiera Czech.
- Skarżący twierdzi, że odmowa przyjęcia przez Sąd niniejszej sprawy do rozpoznania spowodowałaby się do pozbawienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości, skutkując faktyczną niemożnością kontrolowania członków rządu przez deputowanych do parlamentów narodowych w odniesieniu do działań podejmowanych w Radzie Europejskiej lub Radzie.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada Europejska ma obowiązek działania w sprawie konfliktu interesów na mocy art. 325 ust. 1 TFUE i art. 61 ust. 1 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾.
- Skarżący podnosi, że zostały spełnione wszystkie przesłanki powodujące uruchomienie obowiązku podjęcia przez Radę Europejską działania, to znaczy zapobieżenia powstaniu zarzucanemu premierowi Czech, A. Babišowi, konfliktu interesów oraz jego zneutralizowania.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia obowiązku działania przez Radę Europejską zgodnie z art. 325 ust. 1 TFUE i wspomnianym art. 61 ust. 1 rozporządzenia finansowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2019 r. – HC/Komisja

(Sprawa T-804/19)

(2020/C 54/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HC (przedstawiciele: adwokaci G. Pandey i V. Villante)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) z dnia 20 sierpnia 2019 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej złożone w dniu 17 kwietnia 2019 r. na podstawie art. 90 ust. 2 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, w tym oddalenie wniosku o odszkodowanie w wysokości 50 000 EUR;

- stwierdzenie nieważności decyzji EPSO/komisji konkursowej z dnia 21 marca 2019 r. oddalającej wnioski strony skarżącej o ponowne rozpatrzenie decyzji komisji konkursowej o niedopuszczeniu jej do następnego etapu konkursu;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 stycznia 2019 r. na internetowym koncie EPSO o niewpisaniu strony skarżącej na listę urzędników wybranych w ramach konkursu EPSO/AD/363/18;
- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/363/18, opublikowanego w dniu 11 października 2018 r. ⁽¹⁾, oraz wynikającego z niego projektu listy urzędników wybranych do udziału we wspomnianym konkursie w całości lub stwierdzenie, że jest on niezgodny z prawem i nie znajduje zastosowania do strony skarżącej na podstawie art. 277 TFUE;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony skarżącej kwoty 50 000 EUR tytułem odszkodowania za szkodę wynikającą z wyżej wymienionych zaskarżonych decyzji;
- w razie potrzeby, jako kwestię wstępną, stwierdzenie nieważności i niemożności stosowania w niniejszym postępowaniu art. 90 regulaminu pracowniczego na podstawie art. 277 TFUE.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do doświadczenia zawodowego strony skarżącej i w tym kontekście naruszenia obowiązku uzasadnienia decyzji oraz art. 25 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i art. 296 TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i prawa strony skarżącej do bycia wysłuchanym oraz, w tym kontekście, naruszenia obowiązku uzasadnienia i art. 296 TFUE.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 1, 2, 3 i 4 rozporządzenia nr 1 z 1958 r. ⁽²⁾ oraz, w tym kontekście, naruszenia art. 1d i 28 regulaminu pracowniczego, jak również art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego oraz zasad równego traktowania i niedyskryminacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący niezgodności z prawem oceny zdolności (talent screener) w świetle art. 1d, 4, 7 i 29 regulaminu pracowniczego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018 C 368A, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 01 Tom 001 s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2019 r. – JMS Sports/EUIPO – Inter-Vion (Spiralne gumki do włosów)

(Sprawa T-823/19)

(2020/C 54/59)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: JMS Sports sp. z o.o. (Łódź, Polska) (przedstawiciele: D. Piróg oraz J. Słupski, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Inter-Vion S.A. (Warszawa, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca przed Sądem